

խանն ինք ևս ունի մանչ զաւակի Եւ Եոր
կիոս թագաւորին օրով շատ մը բարենո

բողմունք կատարեցան Յոնիական եթով
կղզիներն Անգլիա Յունաստանի դարձու
նալիս։ Եւստակիոսն ասով արքայն ասէր

գանձային գրութիւնը շատ գծուա
պարունակներու մէջ էր գտնուել, բայց
պիտանասան յոյս ունէր այժմեան երկու
կան գծուաբով իննն եւս ստացուելով:

ԱՅՆ ԵՆ ԶԱՅԽ

Մեծածախ պիտի ձեռնարկուի բնակո
թեան առջիկ տարւոյ ընթացիկը դիտած է
ինէ Դանիայի մէջ պատուաւոր կողմը ձախ
է, և ոչ աջ կողմն, ինչպէս ուրիշ ամե
տեղս: Սրբնական Համար, սեպտեմբէ կիս
տան տարից կամ տան տիրուելն ձախ կո
մը կը բազմի պէտեւար Հելսինկի: Բնակ
թաւային կը գարմանայ ու Դանիայի տա
մանին բոլոր պէտեւարի սովորելն եննն տա
րբէր սովորուելեան մը կը հետեւեալ: Բայ
միջ կը ինն ինն ձեռնարկուի պետք զէ գարմա
նայ: Դանիայեցիներն ալ ինննն իրաւուն
տանին Համբիկ երկրակիցեցիցը պարա
մարդիկ չեն, զի ոչ պարման մարդուն է
որը ձախ կողմն է, ուրեմն, մեր ձախ կողմ

կըլայտ, քան ի բերա Դանիալը: Այլ կըլտ
լ'նէջ կայ: Այլք բայ միայն: Մարդուն ա
բազուկը ձախ զապուկէն անկէ գործուն է
Յայց, ասոր ալ փորան, Էրեմն մայ
ղուն ձախ ալանէն: Այլ ականիւն, ձախ աշ
մուռէն անկի ստք կ'ըլլան: Իրա է որ
երբ միս գնէր, ալ կ'որմը կ'անգոք գնէ
ձախ կ'որմէն նուազ անպակա ըլլալուն հա
մար Յայց ասկէ չի չանալ: որ էլանք
գրեալը պարտաւոր ըստեստեղծ կ'ան
կրին մէջ, Օթիկալի հայրենիքին մէջ, զգա
ցումնալը նուազ փափակ են քան այլոր

ՄԱՍԻՍՈՒՄԻՆԻՔ

Գրառուուն ի լոյս ընկածայն է սոյն գեղեցիկի և սիրուն ԳՐԸՆՆԻՔ եւր մտնովուած է

Ա. Իրեն սեպկական քրքերն, որոց պարունակութեան մասին կուսայ ուրոյն պիտանի Ծանօթութիւններ.

Բ. Սլլորս տապաքեալ և ճապարակի վրայ յաճախեալ Կարգապահութեան, Գրական, Գրական և այլ ծանօտ տեսալ զորոց ծանօթ էր իրենց գնորդ.

Գ. Գաւառացոյց ի ղ դեղութիւն չաճալեալ թուրքոյ թիլլաւարտութեան սովաղեղ ծանօթ կարեւոր գիտելիք.

Դ. Գաւառացոյն զործառնան այն է Տարատալ, Կրկնաբարտալ, Կարգապահ և Գրառուուն զկարգեալ սեղեկութիւններ, եւ

Ե. Սոյն ծանօթին կուտն է նաև մըշտընծանալեան Օրոցոյց զի գիտնործներն, որ պարզ տախտակի եւ վրայ կը պատկերեալ 1600 Եւ մինչեւ 2400 տախտակեալ ժամանակաշուրջութիւններ, ու

Սոյն ցանկը ձրի կը տրուի փափա-
քաւոյ :

նոր հը հայցէին Յաւիտենականէն :
Այնքանին : Միտարեղծին : Եւտին

պարկ մը կար, և իրենց ձեռքերը, դէպ
երկինք բարձրանալէ շատ հեռի, մեծ գոր
ծունէութեամբ որսառած էին խառնատիկ

Տիրան պարզը, ուսկից մեկին մեկին դուր
էր զաւելին յոյժ գործանքով առաքելական
Յոյզ մը անկողնում և անողը էնի և
էլի, յետոյ ճախումած վայտամոռիներ
կտայ իտալացի կոմ մը, չարքրերու մը
բար մը, ինչ գիտածու մը միայն էր հիմուն
ներն, վասնից պարզը անապա կնիւնէր
Յորթիկաւորտի հշտակաւոր քանկին պէս
Յանկաւոր ուրախութեան կրեակն ա
ղաղակ մը խտապեցեալ այս երիտ պտուռ
կանաներն երբ կ'որոշեցնէր, և տեսնէ
լու համար ինչ որ ընդհանրաւած էին ա
շտաւ պարկին խորը, այնքան շտապ
մոռցայ որ իրենց երեք գանկերն իրա
քայիցան հոր ամուլով մը:

պարագային, վաղիկենասպէս երան կա-
նեցան։

—Արծաթէն արտանակ մը, դռնից մէջ-
իւն։

—Ոսկիգոծ արծաթէն սպառ մը, ըստ
Կոնիլիւքէ հեղորէրէն։

—Դրինձէ սան մը, պողտը Մարտաներից։

—Ը. ամենը սոյսափ։

—Այսպէս։

—Բէ՛ւհ, այն ապօրէժը սպաննէն անգա-
շէր արծիւ, ըստ Մարտաներ, որ զգալու
սիրտ ունէր։

(Երբանայինք)

